

شهر تفرش

شهرستان مصفای تفرش واقع در استان مرکزی در ۲۲۲ کیلومتری جنوب غربی تهران در مختصات جغرافیایی ۳۴ درجه و ۴۱ دقیقه عرض شمالی و ۵۰ درجه طول شرقی از گرینویچ قرار دارد.

www.tafresh.net

نام تفرش (**Tafresh**) در اصل به معنی جایگاه فرشتگان و امشاسپندان و از واژه طبرس، تپرش و طفرش گرفته شده است که سابقه تاریخی آن به قرن سوم هجری می رسد.

در مورد وجه تسمیه تفرش (**Tafresh**) به این اسم، مولانا میر محمد صادق تفرشی (در دیوان سرخوش بر اساس نظرات میرزا زین العابدین شیرازی)، یکی از حکما و فضلاى این ناحیه در تاریخ منظومه خود چنین نوشته است: " تفرش را آرش، که در زمان منوچهر یکی از پهلوانان نامی به شمار می آید و قصه تیر افکندن او در مصاف با منوچهر و افراسیاب افسانه معروفی است بنیاد نهاده و به اسم خود (آرش) معروف نموده و به مرور ایام آرش به نام های گبرش، طبرش، طبرس، تپرش و سپس به تفرش شده است."

تغییر اولیه نام از آرش به گبرش آنچه در افواه عوام می باشد بدین علت بوده است که چون در آن منطقه در زمان های سابق زرتشتی ها (گبر ها) در آن زندگی می کرده اند لذا نام شهر از آرش به گبرش تبدیل و بعداً به تدریج تغییر یافته تا به تفرش رسیده است.

عکس: مهدی حبیبی

www.tafresh.net

امیر حسین شاه حسینی

این شهرستان در داخل حوضه ابریز رودخانه ابکمر به ارتفاع ۱۹۰۰ متر از سطح دریای آزاد قرار دارد و از طریق رشته کوه مرکزی ایران از سمت شرق جنوب و غرب محصور است و با شیب تندی به دره پر اب قره چای ختم می شود.

مساحت تفرش ۳۷۳۵ کیلومتر مربع و جمعیت آن ۵۶۴۵۰ نفر است.

مرکز آن شهر تفرش (ترخوران-فم) است که محله های دامرز؛ کوکان؛ دنیجرد؛ طاد؛ الویجان؛ قلعه قدس؛ محین اباد و کوهین جزء محلات شهر محسوب می شوند.

جمعیت شهر تفرش بالغ بر ۱۱۸۷۹ نفر است این شهرستان شامل دو بخش مرکزی و فراهان است و از شمال به ساوه از خاور به قم از جنوب به اراک و از باختر به استان همدان محدود می شود.

آب و هوای تفرش معتدل کوهستانی با زمستان های سرد و پر برف و تابستان های ملایم است.

میزان بارندگی سالیانه آن ۲۵۴/۳ میلیمتر و ایام یخبندان ۷۳ روز میباشد میانگین درجه دما در تابستان ۱۹/۲ و در زمستان ۶/۴ گزارش شده است.

بلند ترین کوه آن کوه کلاسه؛ کوه دره قاسم کوشه؛ گردنه تهران؛ قله بندیر؛ گندم کوه؛ ورمنا؛ دو برادران؛ گرم آسمان؛ گوه گر و ...

رود هایش رود خلچان؛ اب کمر؛ قره چای آردین و رود خانه بن دریان است.

گویی همه عناصر طبیعی در کارند؛ تا طبیعت این منطقه به روحبخشی نسیم کوهستان گردد و رود و کوه و چشمه اش؛ سر منشا زلاییت مردم دانش پرور آن.

